

NAUCZYCIEL W WIELOKULTUROWYM ŚRODOWISKU

Czas, w którym obecnie znajduje się światowe społeczeństwo, określany jest „czasem globalizacji” i nie jest to określona metafora, a hipotetyczna ekstrapolacja podejścia do określenia strukturalnych i funkcjonalnych charakterystyk nowoczesnego międzynarodowego systemu i kształtującego się światowego porządku, gdzie funkcjonowanie i rozwój większości społecznych zjawisk, znajdują naukową refleksję w kontekście globalizacyjnych procesów, traktowanych jak bazowe tło nowoczesnego społecznego rozwoju.

Charakterystycznym dla teraźniejszych czasów jest to, że do rozwoju polityki edukacyjnej, w celu formowania jednolitej europejskiej przestrzeni edukacyjnej, większość krajów podchodzi z zachowaniem swoich osiągnięć w tych dziedzinach. Podstawową i główną siłą napędową tego procesu jest globalizacja - nowa ogólnoswiatowa tendencja, dzięki której sposób życia, dystrybucja towarów konsumpcyjnych i idei standaryzują się na całym świecie.

Jednakże współistnienie różnych kultur, często zwaśnionych ze sobą, wytwarza wiele problemów ściśle powiązanych z integracją społeczeństwa różnych narodowości. Według koncepcji Janusza Kochanowskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich w Polsce, „Skoro nie można uznać wyższości jednej kultury nad drugą trudno jest uznać wyłączną rację jednej lub drugiej strony kulturowego sporu. Zamiast rozstrzygać o wartości różnych kultur należy położyć nacisk na ich możliwe najlepsze współzycie”, można traktować jako bazowe w budowaniu społeczeństwa wielokulturowego.

W społeczeństwie wielokulturowym szczególnego znaczenia nabiera miejsce i rola jaką ma do spełnienia w nim nauczyciel, jakie powinien posiadać kwalifikacje i kompetencje, pozwalające mu na wypełnianie swoich funkcji zawodowych zapewniających tożsamość narodową swoich wychowanków, bez względu na ich przekonania, różnorodność religijną,

Czy wyznawany system wartości, z drugiej natomiast strony, powstaje konieczność budowy swojego autorytetu w taki sposób, aby zarówno nie naruszyć godności swoich uczniów, jak i nie marginalizować jednych przekonań ogólnoludzkich kosztem drugich.

Wielokulturowe środowisko oczekuje od nauczyciela wysokiego poziomu świadomości społecznej, rozumienia problemów ogólnoludzkich w aspekcie interaktywności różnych wspólnot i całych narodów. Zapobiega to najbardziej krytycznym zagrożeniom globalnym, takim jak: rozwiązywanie konfliktów przy użyciu przemocy i agresji zbrojnej, niszczenia środowiska, niekontrolowanego wzrostu populacji, rozprzestrzeniania się chorób cywilizacyjnych, bezrobocia, wykluczenia społecznego, ubóstwa.

Edukacja i potencjał intelektualny człowieka jawią się zatem, jako strategiczne źródła i są najważniejszymi priorytetami dla wszystkich krajów świata. Edukacja w tym sensie pojawia się jako czynnik sukcesu własnej tożsamości, jej aktywności, kreatywności i wolności.

W dzisiejszych czasach edukacja jest wielokulturowym wymiarem, ukierunkowanym na pełny rozwój przyszłych specjalistów. Młode pokolenia, ich wysoki potencjał możliwości, doprowadziły do konieczności kształcenia wysoko wykwalifikowanych nauczycieli, zdolnych zrozumieć własne dziedzictwo kulturowe w jego współzależności z innymi kulturami, w tym rozwoju szacunku dla różnic spowodowanych aspektami własnej kultury, religii, pochodzenia etnicznego, narodowości, statusu społecznego, umysłowych i fizycznych możliwości lub ich ograniczenia, poznania własnej kultury w szerszym kontekście globalnym, w taki sposób, aby zrozumieć i szanować innych ludzi, różniących się tymi czy innymi cechami, a także współpracować z nimi, w celu budowania lepszej, zróżnicowanej kulturowo i sprawiedliwej społeczności międzynarodowej.

Literatura:

1. Andruszkiewicz F., *Globalizacyjna koncepcja współczesnych innowacji (filozoficzno-komparatywna analiza*

modernizacyjnych procesów w edukacyjnych systemach Ukrainy i Polski). Autoryzowany przekład z języka rosyjskiego. Kijów, 2014.

2. Andruszkiewicz F., Oddziaływanie edukacyjne ważnym czynnikiem doskonalenia zawodowego nauczycieli. W: *Edukacja dla przyszłości w świetle wyzwań XXI wieku*. (red. R. Gerlach). Bydgoszcz 2017, s. 431 – 440. Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. ISBN 978-83-80-18-142-7.

3. Andruszkiewicz F., Kulik-Grzybek D.: *Edukacja ustawiczna determinantem zrównoważonego rozwoju*. Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej, Seria „Organizacja i Zarządzanie” z. 106. ISSN 1641-3466.s. 59- 68. Gliwice 2017.

4. Appadurai A., *Modernity at Large: Cultural Dimensions of Globalization* / A. Appadurai. – Minneapolis : University of Minnesota Press, 1996.

5. Chyżna O., Andruszkiewicz F., Słabko. *Kształtowanie projektowo – technologicznej kultury w wielokulturowym środowisku*. Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej, Seria „Organizacja i Zarządzanie”. z. 112 ISSN 1641-3466. s. 71- 74. Gliwice 2017.

6. Furmanek W., *Humanistyczna Pedagogika Pracy. Praca człowieka (z aksjologicznego punktu widzenia)*, Rzeszów 2013.

7. Iskierka S., Krzemiński J., Weźgowiec Z., *Wykorzystanie nowoczesnych technologii teleinformatycznych w procesie kształcenia ustawicznego*, [w:] *Dydaktyka Informatyki* nr 8/2013. *Informatyka wspomagająca całościowe uczenie się*, red. A. Piecuch, W. Furmanek, Rzeszów 2013.

8. Jeżowski A.. *Przyszłość europejskiej edukacji* [w]: „*Dyrektor Szkoły*” red. A. Rękawek, 6/2011

9. Wojtaszczyk K. A., Jakubowski W. red., *Europeistyka*. Podręcznik akademicki, Tom 2, Warszawa 2012.

10. Kochanowski J. (Rzecznik Praw Obywatelskich w Polsce), *Wielokulturowość a wolność*, wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich na konferencji: „The Trans – (re) – lation of Law and Laws. Mediation.

11. Kołodziejczyk W., Polak M.: *Jak będzie zmieniać się*

edukacja. Wyzwania dla polskiej szkoły i ucznia, Warszawa 2014, Instytut Obywatelski.

12. Wróblewska W., Autoedukacja studentów w uniwersytecie- ujęcie z perspektywy podmiotu, Białystok 2008.

УДК 811.111

A. J. Ness

WHY WON'T THEY UNDERSTAND ME? A GUIDE TO IMPROVING ENGLISH SPEAKING SKILLS

Do you ever find yourself lost for words when trying to speak English? It can sometimes seem like however much you study; when it comes to communicating with other English speakers, it is impossible to make a coherent sentence. A lot of teachers will blame a lack of knowledge in grammar or vocabulary, which then leads to a lack of confidence. The cure, they believe is more grammar, more word lists and more headaches. Learning grammar and vocabulary is undoubtedly important and should be the core of your study. However, in my experience, even students with a large knowledge of grammar and vocabulary can find it difficult to speak comfortably and confidently, especially with native speakers. In this article I hope to show you a couple areas where some learners find difficulties and some advice on how to improve them.

One of the underlying reasons why many students have problems learning a new language is because of *L1/L2 confusion*, which means that your native language confuses you when you try to learn a second. Although this has an impact on grammar and vocabulary too, it significantly effects pronunciation, an area many teachers are nervous about approaching. There are many sounds in English which aren't used in Russian or Ukrainian languages. In particular long vowel sounds (remember that you open your door with *keys* /ki:jz/ not a *kiss* /kis/), diphthongs (which means two vowel sounds together such as in bay, shape and brave) and other sounds such as those made with 'th'. However, this is just the start of the